

T. C. Resmî Gazete

Kuruluş Tarihi : (7 Teşrinievvel 1336) — 7 Ekim 1920

Yönetim ve yazı işleri için Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne başvurulur.	22 Ağustos 1988 PAZARTESİ	Sayı : 19907
---	------------------------------	--------------

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Milletlerarası Andlaşma

Karar Sayısı : 88/13122

27/5/1988 tarihli ve 3459 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ekli "Türkiye Cumhuriyeti ile Hollanda Krallığı Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması"nın onaylanması; Dışişleri Bakanlığı'nın 21/6/1988 tarihli ve EİBD-II-2165 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanununun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu'nca 4/7/1988 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Kenan EVREN
Cumhurbaşkanı

T. ÖZAL
Başbakan

İ. K. ERDEM
Devlet Bak. -Başbakan Yrd.

A. BOZER
Devlet Bakanı

C. ÇİÇEK
Devlet Bakanı

M. KALEMLİ
İçişleri Bakanı

İ. S. GRAY
Beyındılık ve İskan Bak.

M. T. TİTİZ
Çalışma ve Sos. Güvenlik Bak. V

K. OKSAY
Devlet Bakanı

Y. B. ÖZAL
Devlet Bakanı

N. KİTAPÇI
Devlet Bakanı

A. BOZER
Dışişleri Bakanı V.

C. ÇİÇEK
Sağ. ve Sos. Yard. Bak. V.

Ş. YÜRÜR
Sanayi ve Ticaret Bakanı

A. TENEKECİ
Devlet Bakanı

A. KAHVECİ
Devlet Bakanı

M. TOPAÇ
Adalet Bakanı

A. K. ALPTEMOÇİN
Maliye ve Gümrük Bakanı

E. PAKDEMİRLİ
Ulaştırma Bakanı

F. KURT
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bak.

K. İNAN
Devlet Bakanı

M. YAZAR
Devlet Bakanı

E. VURALHAN
Milli Savunma Bakanı

H. C. GÜZEL
Milli Eğit. Genç. ve Spor Bak.

H. H. DOĞAN
Tarım Orman ve Köy İşleri Bak.

M. T. TİTİZ
Kültür ve Turizm Bakanı

Yürütme ve İdare Bölümü Sayfa : 1

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE HOLLANDA KRALLIĞI ARASINDA GELİR
ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ
ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL
OLMA ANLAŞMASI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE
HOLLANDA KRALLIĞI HÜKÜMETİ**

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle,

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

**BÖLÜM I
ANLAŞMANIN KAPSAMI**

**Madde 1
KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM**

Bu Anlaşma Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

**Madde 2
KAVRANAN VERGİLER**

1. Bu Anlaşma, hangisinde, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, Devletlerden birinin namına veya onun politik alt bölümleriyle mahalli idarelerinin namına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul ve gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin toplam tutarı üzerinden mütteba olarak ödenen vergiler ve bunun yanısıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere toplam gelir veya gelir unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle:

a) Türkiye'de :

— Gelir Vergisi ;

— Kurumlar Vergisi ;

— Savunma Sanayii Destekleme Fonu ;

(Bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir)

b) Hollanda'da :

— Gelir Vergisi (de inkomstenbelasting);

— Ücretler Vergisi (de loonbelasting);

— Kurumlar Vergisi (de vennootschapsbelasting) 1810 tarihli Madencilik Kanununa (Mijnwet 1810) göre verilen müsaadeler çerçevesinde veya 1965 tarihli Kıta Sahaneliği Madencilik Kanununa (Mijnwet Continentaal Plat 1965) göre doğal kaynakların işletilmesinden elde edilen net kâr üzerinden alınan Hükümet payı dahil olmak üzere;

— Temettü Vergisi (de dividendbelasting) dir.

(Bundan böyle "Hollanda vergisi" olarak bahsedilecektir.)

4. Bu Anlaşma, aynı zamanda Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilâve olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Devletlerin yetkili makamları, vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

BÖLÜM II TANIMLAR

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe :

a) “Devlet” terimi metin gereğine göre Türkiye veya Hollanda’yı “Devletler” terimi Türkiye ve Hollanda’yı ifade eder;

b) (i) “Türkiye” terimi, Türkiye Kanunlarının yürürlükte olduğu her türlü saha dahil olmak üzere Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanını bunun yanı sıra uluslararası hukuka uygunluk gösteren Türk mevzuatının, Türkiye’nin deniz yatağında ve bunun toprak altında doğal kaynak arama ve işletme yönünden haklarını icra edebileceği saha olarak tescil ettiği veya bundan sonra tescil edebileceği Karadeniz, Ege Denizi ve Akdeniz altındaki deniz yatağını ve bunun toprak altını ifade eder;

(ii) “Hollanda” terimi, uluslararası hukuka uygunluk gösteren Hollanda mevzuatının, Hollanda’nın deniz yatağında ve bunun toprak altında doğal kaynak arama ve işletme yönünden belirgin haklarını icra edebileceği saha olarak tescil ettiği veya bundan sonra tescil edebileceği Kuzey Denizi altındaki deniz yatağı ve bunun toprak altı dahil olmak üzere Hollanda Krallığının Avrupa’da bulunan kısmını ifade eder;

c) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci Maddesinde kavranan her türlü vergi anlamına gelir;

d) “Kişi” terimi, gerçek kişileri, şirketleri ve kişilerin oluşturduğu diğer kuruluşları kapsamına alır;

e) “Şirket” terimi, her tür tüzel kişi veya vergileme yönünden tüzel kişi olarak muamele gören her tür şahsiyet anlamına gelir;

f) “Kanuni merkez” terimi, Türkiye yönünden Türk Ticaret Kanununa göre tescil edilen merkezi ve Hollanda yönünden Hollanda mevzuatına göre kurumlaşılın yeri ifade eder;

g) “Devletlerden birinin teşebbüsü” ve “diğer Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, Devletlerden birinin bir mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Devletin bir mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir;

h) “Uluslararası trafik” terimi, Devletlerden birinin bir teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan her türlü taşımacılığı ifade eder. Şu kadar ki, yalnızca diğer Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği bu kapsama dahil değildir;

i) “Vatandaşlar” terimi,

(i) Türkiye yönünden, Türk Vatandaşlığını “Türk Vatandaşlık Kanunu” gereğince elde eden bütün gerçek kişileri ve Türkiye’de yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri;

(ii) Hollanda yönünden, Hollanda vatandaşlığını elde eden bütün gerçek kişileri ve Hollanda’da yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri ifade eder;

j) “Yetkili makam” terimi,

(i) Türkiye’de Maliye ve Gümrük Bakanı’nı veya onun tam yetkili temsilcisini;

(ii) Hollanda’da Maliye Bakanı’nı veya onun tam yetkili temsilcisini ifade eder;

2. Devletlerden birinin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4
MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "Devletlerden birinin mukimi" terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ikametgâh, ev, kanuni merkez, iş merkezi veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir.

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi):

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir:

c) Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir:

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Devletin de vatandaşı değilse, Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi fiili iş merkezinin bulunduğu devletin mukimi kabul edilecektir. Bununla beraber, bu kişi Devletlerden birinde fiili iş merkezine diğerinde kanuni merkeze sahip olduğunda, kişinin bu Anlaşmanın amaçları bakımından hangi Devlette mukim olduğu hususunu, Devletlerin yetkili makamları karşılıklı anlaşmayla tespit edeceklerdir.

Madde 5
İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

- a) Yönetim yeri;
- b) Şube;
- c) Büro;
- d) Fabrika;
- e) Atelye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal zenginliklerin elde edilmesine yarayan diğer yerler.

3. Bir inşaat şantiyesi ile yapım, montaj veya kurma projesi yalnızca altı ayı aşan bir süre devam ettiğinde bir işyeri oluşturur.

4. Bu Maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) Teşebbüs olanaklarının yalnızca malların veya ticari eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal ve ticari eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticari eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçının bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkra hükmünün uygulanacağı bağımsız nitelikteki acenta dışında- bir Akit Devlette diğer Akit Devletin teşebbüsü namına hareket ederse, aşağıdaki şartlarla bu teşebbüs, ilk bahsedilen Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir:

a) Eğer bu kişi, işe ilişkin sabit bir yerden yürütülebilecek 4 üncü fıkrada belirtilen türden faaliyetlerle sınırlı olmamak üzere, o Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa işyerinin varlığı kabul edilecektir. Ancak anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler, bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir veya

b) Eğer bu kişi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına sürekli olarak sevk ettiği mallardan veya ticari eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticari eşya stoku bulundursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir. Şu kadar ki, sözleşmesi kişinin yalnızca mallarını veya ticari eşyanın sürekli olarak sevkini değil, fakat bu malların veya ticari eşyanın satışıyla bağlantılı bütün faaliyetleri bilfiil yürüttüğü; ancak ilk bahsedilen Devlette vergiden kaçınmak için satış mukavelesini bizzat akdetmediği ispatlanmadıkça bir önceki cümle hükümleri uygulanmayacaktır.

6. Bir teşebbüs Devletlerden birinde işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentası veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acenta vasıtasıyla yürüttüğü için o Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Devletlerden birinin mukimi olan bir şirket, diğer Devletin mukimi olan veya diğer Devlette ticari faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder, ya da onun tarafından kontrol edilirse (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde), bu şirket diğeri için işyeri oluşturmayacaktır.

BÖLÜM III GELİRİN VERGİLENDİRİLMESİ

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Devletlerden birinin bir mukiminin diğer Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, bahse konu varlığın yer aldığı Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükârda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit dalyanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletme hakkından veya işletilmesinden doğan sabit, ya da değişken ödemeler üstündeki hakları kapsayacaktır; gemiler, uçaklar ve kara nakil vasıtaları gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Devletlerden birinin bir teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Devlette yeralan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, kazanç bu diğer Devlette, işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, Devletlerden birinin bir teşebbüsü diğer Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her bir Devlette, eğer bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek idiyse, böyle bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan ve yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticari eşya alınması dolayısıyla doğan hiç bir kazanç, bu işyerine atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın başka Maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o Maddelerin hükümleri bu Madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

GEMİCİLİK, HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Devletlerden birinin bir teşebbüsünün uluslararası trafikde gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acentaya iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Devletlerden birinin bir teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Devletin bir teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak Devletlerden birinin bir teşebbüsünün ve diğer Devletin bir teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticari ve mali ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

2. Bir Devletin kendi teşebbüslerinden birinde kavradığı ve vergilediği kazanç, diğer Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içerebilir. Aynı zamanda bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler gözönünde tutularak, sonradan hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukuki olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Devletlerin yetkili makamları birbirine danışacaktır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Devletlerden birinin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Devletin bir mukimi-ne ödenen temettüleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber sözkonusu temettüler, temettü ödeyen şirketin mukim olduğu Devlette, o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

- a) Temettü elde eden, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25'ini elinde tutan bir şirket ise (ortaklıklar hariç), gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i;
- b) Tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 20'si.

Bu fıkra hükümleri, bünyesinden temettü ayrılan şirket kazancının vergilenmesine etki etmeyecektir.

3. Devletlerin yetkili makamları 2 nci fıkranın uygulama şeklini karşılıklı anlaşmayla belirleyeceklerdir.

4. Bu Maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanç katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtım yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar.

5. Devletlerden birinin bir şirketinin, diğer Devlette bulunan bir işyerinde icra ettiği ticari faaliyetten elde ettiği kazanç, 7 nci Maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden de işyerinin bulunduğu Devlette vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi, bu Maddenin 2 nci fıkrasının a) bendinde öngörülen oranın yüzde 50'sini aşmayacaktır.

6. Devletlerden birinin mukimi olan bir temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olarak bulunduğu diğer Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Hollanda'da bulunan bir sabit yeri kullanılarak Hollanda'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyerinin ya da sabit yerin arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda olayına göre 7 nci veya 14 üncü Madde hükümleri uygulanacaktır.

7. Devletlerden birinin mukimi olan bir şirket diğer Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, bu şirket tarafından ödenen temettüleri üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını, sözkonusu temettülerin bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde edilmiş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer Devlet, bir şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançtan oluşması durumu değiştirmez.

Madde 11

FAİZ

1. Devletlerden birinde doğan ve diğer Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu faiz elde edildiği Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi

- a) Vadesi iki yılı aşan bir borç dolayısıyla ödenen faizde, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu;
- b) Diğer tüm durumlarda, faizin gayrisafi tutarının yüzde 15 ini, aşmayacaktır.

3. 2'nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın,

a) Hollanda'da doğan ve Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankasına ödenen faiz, Hollanda vergisinden muaf tutulacaktır;

b) Türkiye'de doğan ve Hollanda Merkez Bankasına ödenen faiz, Türk vergisinden muaf tutulacaktır;

c) Devletlerden birinin Hükümeti, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri, diğer Devlette doğan faiz dolayısıyla bu diğer Devlet vergisinden muaf tutulacaktır.

4. Devletlerin yetkili makamları 2 nci ve 3 üncü fıkraların uygulama şeklini karşılıklı anlaşmayla belirleyeceklerdir.

5. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancını paylaşma hakkını tanımın tanımının her nevi alacak hakkından doğan gelirleri ve özellikle hazine bonolarından, tahvillerden ve bonolardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra sözkonusu bono ve tahvillerle ilişkin primleri ifade eder.

6. Devletlerden birinin mukimi olan bir faiz lehdarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Hollanda'da bulunan bir sabit yeri kullanarak Hollanda'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda olayına göre 7'nci veya 14 üncü Madde hükümleri uygulanacaktır.

7. Bir Devlet'in kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

8. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu Madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilâve ödeme bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

9. Devletlerden birinin bir mukimi, diğer Devletin bir mukimine sınai, ticari veya bilimsel bir malı, teçhizatı veya ticari eşyayı sattığında ve sözkonusu satışa ait ödeme sözkonusu mal, teçhizat veya ticari eşyanın teslimini takip eden belirli bir süre sonra yapıldığında, bu Maddenin amaçları yönünden, sözkonusu ödemenin hiç bir bölümü faiz olarak kabul edilmeyecektir. Böyle durumda 5 ve 7 nci Madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Devletlerden birinde doğan ve diğer Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu aşmayacaktır.

3. Devletlerin yetkili makamları 2 nci fıkranın uygulama şeklini karşılıklı anlaşmayla belirleyeceklerdir.

4. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filimleri, radyo-televizyon yayınlarında kullanılan filimler ve bantlar dahil olmak üzere edebi, artistik, bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticari, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı veya satışı ile sınai, ticari, bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kullanma hakkı karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

5. Devletlerden birinin mukimi olan bir gayrimaddi hak bedeli lehdarı, bu bedelin elde edildiği diğer Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Hollanda'da bulunan bir sabit yeri kullanarak Hollanda'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü Madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Akit Devlette gayri-

maddi hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve bu gayrimaddi hak bedeli bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu gayrimaddi hak bedelinin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu Madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilâve ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilebilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Devletlerden birinin bir mukimince, diğer Devlette yer alan ve 6 ncı Maddede bahsedilen bir gayrimenkulün devrinden elde edilen kazanç, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Devletlerden birinin bir teşebbüsünün diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya Devletlerden birinin bir mukiminin diğer Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Devletlerden birinin bir teşebbüsünce, uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların devrinden elde edilen kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca elden çıkarılmanın mukim olduğu Devlette vergilendirilebilecektir.

5. 4 üncü fıkra hükümleri, her bir Devletin kendi mevzuatına göre, diğer Devletin bir mukiminin ilk bahsedilen Devlette mukim bir şirketin ihraç ettiği hisse senetlerini veya tahvilleri (bu Devlette sermaye piyasasına kaydedilen hisse senetleri ve tahviller hariç) ilk bahsedilen Devletin bir mukimine devretmesi dolayısıyla elde ettiği kazançlar üzerinden vergi alma hakkını etkilemeyecektir. Ancak bunun için, iktisap ile devir arasındaki sürenin bir yılı geçmemesi gerekir.

6. 4 üncü fıkra hükümleri, her bir Devletin kendi mevzuatına göre, sermayesi tamamen veya kısmen hisselerle bölünmüş olan ve o Devletin mevzuatı uyarınca o Devletin mukimi durumunda bulunan bir şirketin hisse senetlerinin veya intifa haklarının, diğer Devlette mukim bir gerçek kişi tarafından devredilmesi dolayısıyla elde edilen kazançlar üzerinden vergi alma hakkını etkilemeyecektir. Ancak bunun için, hisse senetlerini veya intifa haklarını devreden gerçek kişinin, devirden önce gelen son beş yıllık dönemde ilk bahsedilen Devletin mukimi durumunda olması gerekir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Devletlerden birinin bir mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

(a) Kişi bu diğer Devlette bu faaliyetleri icra etmek için sürekli kullanabileceği bir sabit yere sahip ise veya

(b) Kişi bu diğer Devlette, sözkonusu faaliyetleri icra etmek amacıyla, 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde, bir veya birkaç seferde 183 gün veya daha fazla kalırsa, söz konusu gelir, aynı zamanda diğer Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda olayına göre, ya yalnızca sözkonusu sabit yere atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içinde elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Devletlerden birinin bir teşebbüsünün serbest meslek faaliyetleri veya benzer nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler Türkiye'de icra edilirse ve eğer:

(a) Teşebbüs, bu faaliyetleri icra etmek üzere bu diğer Devlette bir işyerine sahip olursa veya

(b) Faaliyetlerin icra edildiği süre veya süreler, herhangi bir kesintisiz 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşarsa,

sözkonusu gelir, aynı zamanda bu diğer Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda olayına göre, ya yalnızca sözkonusu işyerine atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette icra edilen faaliyetlere atfedilebilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Her iki durumda da Türkiye Cumhuriyeti, sözkonusu gelir üzerinden tevkifat suretiyle vergi alabilir. Bununla beraber, sözkonusu geliri elde eden, böyle bir vergiye tabi tutulduktan sonra, sözkonusu gelir dolayısıyla bu Anlaşmanın 7 nci Maddesi hükümlerine göre net esasında vergilendirilmeyi, bir diğer deyişle sözkonusu gelir sanki Türkiye'de bulunan bir işyerine atfedilebilirmiş gibi vergilendirilmeyi tercih edebilir.

3. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, artistik, eğitici ve öğretici faaliyetleri, bunun yanısıra, doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel mesleki bilgi ve maharet gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci Madde hükümleri saklı kalmak üzere, Devletlerden birinin bir mukiminin bir hizmet akdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, Devletlerden birinin bir mukiminin diğer Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya bir kaç seferde 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve

b) Ödeme, bu diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, Devletlerden birinin bir mukiminin, diğer Devletin bir teşebbüsü tarafından uluslararası trafikde işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Devletlerden birinin bir mukiminin diğer Devlette mukim bir şirketin Yönetim Kurulu üyesi bir "bestuurder" veya "commissaris" olması dolayısıyla eline geçen prim, ikramiye, huzur hakkı ve diğer benzeri ödemeler bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

ARTİST VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci Madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, Devletlerden birinin mukimi olan ve tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan veya müzisyen olarak çalışan sanatçıların ve bunun yanı sıra sporcuların diğer Devlette icra ettikleri bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettikleri gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci Madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Devlette vergilendirilebilir.

3. 1 ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ve sporcuların Devletlerden birinde icra ettikleri faaliyetlerden elde ettikleri gelir, bu Devlete yapılan ziyaretin diğer Devletin veya bu diğer Devletin bir politik alt bölümünün, bir mahalli idaresinin veya statüye sahip bir kuruluşunun kamusal fonlarından önemli ölçüde desteklenmesi kaydıyla, ilk bahsedilen Devlette vergilendirilmeyecektir. Bu kapsama kâr amacı gütmeyen hayır kurumlarının bu tür faaliyetlerden elde ettiği gelir de dahildir; ancak bu gelirin hiçbir bölümünün maliklere, üyelere veya hissedarlara ödenmemesi ve bunların şahsi menfaatine tahsis edilmemesi zorunludur.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI, DÜZENLİ ÖDEMELER VE SOSYAL GÜVENLİK EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu Maddenin 1 inci fıkra hükmü saklı kalmak üzere, Devletlerden birinin bir mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşlarıyla sağlanan diğer benzeri menfaatler, ve bu kişiye yapılan düzenli ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bununla beraber, Devletlerden birinde mukim olup, bu Devletin vatandaşı olmayan bir kişiye diğer Devletteki geçmiş çalışmaları karşılığında sağlanan ve devamlılık göstermeyen bu tür menfaatler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. 1 inci fıkra hükümlerinden sapma olarak, Devletlerden birinin sosyal güvenlik sistemi hükümlerine göre, diğer Devletin bir mukimine, geçmiş çalışmaları dolayısıyla bu çalışmalar dikkate alınmaksızın ödenen emekli maaşları, ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilir. Bununla beraber, eğer sözkonusu emekli maaşı diğer Devletin mukimi ve vatandaşı olan bir gerçek kişiye ödenirse, bu emekli maaşı yalnızca diğer Devlette vergilendirilebilecektir.

4. "Düzenli Ödeme" terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma taahhüdünü mutazammın, ömür boyu veya belirli ya da belirle-
nebilir bir süre, belirli zamanlarda, düzenli olarak ödenecek olan belli bir meblağ ifade eder.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. Devletlerden birine veya onun bir politik alt bölümüne ya da bir mahalli idaresine bir kamu görevi dolayısıyla herhangi bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, politik alt bölüm veya mahalli idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan sağlanan menfaatler, emekli maaşları da dahil, bu Devlette vergilendirilebilir.

2. Devletlerden birisi veya onun bir politik alt bölümü veya bir mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında sağlanan menfaatlere ve emekli maaşlarına 15, 16 ve 18 inci Maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

PROFESÖR VE ÖĞRETMENLER

1. Devletlerden birinde mukim olup, diğer Devlette bir üniversite, yüksek okul veya diğer bir öğretim veya araştırma kuruluşunda iki yılı aşmayan bir süre öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir profesör veya öğretmenin, sözkonusu öğretim veya araştırma karşılığında eline geçen paralar, yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Ancak bunun için, sözkonusu paraların bu diğer Devlet dışındaki kaynaklardan elde edilmesi zorunludur.

2. Bu Madde, kamu menfaatine yönelik olmayan; fakat özellikle özel kişi veya kişilerin menfaatine yürütülen araştırmalar dolayısıyla elde edilen araştırma gelirlerine uygulanmayacaktır.

Madde 21

ÖĞRENCİLER

1. Bir Devleti ziyaret etmeden hemen önce diğer Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyerin, geçim, öğrenim veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak için, bu Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği paralar, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Bir Devleti ziyaret etmeden hemen önce diğer Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette öğrenimi veya mesleği ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere, bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak şekilde hizmet ifa eden bir öğrenci veya stajyerin eline geçen ücretler, bu ilk bahsedilen Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 22

DİĞER GELİRLER

1. Devletlerden birinin bir mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 6 ncı Maddenin 2 ncı fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, Devletlerden birinin bir mukiminin diğer Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya bir sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve sözkonusu işyeri ya da sabit yer ile geliri doğuran hak veya varlık arasında önemli bir bağ olması halinde, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü Madde hükümleri uygulanacaktır.

BÖLÜM IV

ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

Madde 23

ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

1. Türkiye mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde giderilecektir :

a) Bir Türkiye mukimi, b) bendinde kavrananlar hariç olmak üzere, bu Anlaşma hükümlerine göre Hollanda'da vergilendirilebilen bir gelir unsuru elde ettiğinde Türkiye, bu geliri vergiden muaf tutacaktır. Ancak Türkiye, bu kişinin geriye kalan gelirine ilişkin vergiyi hesaplarken, muaf tutulan gelir sanki vergiden muaf değilmiş gibi bir vergi oranı uygulayabilir. Temettüler için bu bendin bundan önceki hükmü Hollanda mukimi bir şirketin en az yüzde 10 sermayesini doğrudan doğruya elinde bulunduran bir Türkiye mukimine uygulanacaktır.

b) Hollanda'da bu Anlaşma hükümleri uyarınca ödenen vergi, yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin Türk vergi mevzuatı hükümlerine göre aşağıda sayılan gelirler üzerinden Türkiye'de alınan vergilere mahsup edilecektir.

(i) a) bendinde yazılı olmayan temettüler;

(ii) Faizler;

(iii) Gayrimaddi hak bedelleri;

(iv) 13 üncü Maddenin 5 inci fıkrası gereğince, Hollanda'da vergilendirilen sermaye değer artış kazançları.

Bununla beraber bu mahsup, Hollanda'da vergilendirilebilen gelir için Türkiye'de mahsupdan önce hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

c) Bu fıkranın amaçları yönünden Hollanda'da gelir üzerinden ödenen vergiler belirlenirken, Hollanda Yatırım Hesapları Kanununda (Wet Investeringsrekening) bahsedilen yatırım primleri ve hibeleri ve yatırım yapmama ödemeleri dikkate alınmayacaktır. Bu paragrafın amaçları yönünden, 2 nci maddenin 3 üncü fıkrasının b) bendinde ve 4 üncü fıkrasında belirtilen vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

2. Hollanda mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde giderilecektir:

a) Hollanda, mukimlerini vergilerken, sözkonusu vergilerin üzerinden hesaplandığı vergi matrahına, bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen gelir unsurlarını dahil edebilir.

b) Bununla beraber, bir Hollanda mukimi bu Anlaşmanın 6 ncı Maddesine, 7 ncı Maddesine, 10 uncu Maddesinin 6 ncı fıkrasına, 11 inci Maddesinin 6 ncı fıkrasına, 12 ncı Maddesinin 5 inci fıkrasına, 13 üncü Maddesinin 1 ve 2 nci fıkralarına, 14 üncü Maddesine, 15 inci Maddesinin 1 inci fıkrasına, 16 ncı Maddesine, 18 inci Maddesinin 3 üncü fıkrasına, 19 uncu Maddesine ve 22 ncı Maddesinin 2 nci fıkrasına göre Türkiye'de vergilendirilebilen gelir unsurları elde ettiğinde ve bu gelir unsurlarını a) bendinde bahsedilen matraha dahil ettiğinde, Hollanda, sözkonusu gelir unsurlarını vergiden indirim yaparak muafiyete tabi tutacaktır. Bu indirim, çifte vergilendirmenin önlenmesine ilişkin Hollanda mevzuatı hükümlerine uygunluk gösterecek bir şekilde hesaplanacaktır. Bu amaçla, bahsedilen gelir unsurlarının, sözkonusu hükümlere göre Hollanda vergisinden muaf olan toplam gelir unsurlarına dahil olduğu kabul edilecektir.

c) Bunun ötesinde Hollanda, bu Anlaşmanın 10 uncu Maddesinin 2 nci fıkrasına, 11 inci Maddesinin 2 nci fıkrasına, 12 ncı Maddesinin 2 nci fıkrasına, 13 üncü Maddesinin 5 inci fıkrasına, 15 inci Maddesinin 3 üncü fıkrasına, 17 ncı Maddesine ve 18 inci Maddesinin 2 nci fıkrasına göre Türkiye'de vergilendirilebilen gelir unsurları için, hesaplanan Hollanda vergisinden mahsuba müsaade edecektir; ancak bunun için, bu gelir unsurlarının a) bendinde bahsedilen matraha dahil edilmesine zorunludur. Mahsup edilecek miktar, bu gelir unsurları için Türkiye'de ödenen vergiye eşit olacaktır. Ancak bu mahsup, eğer bu şekilde matraha alınan gelir unsurları, çifte vergilendirmeyi önlemeye ilişkin Hollanda mevzuatı hükümlerine göre Hollanda vergisinden muaf tutulan gelir unsurlarından ibaret olsaydı, ne miktarda indirim müsaade edilecek idiyse, bu miktarı aşmayacaktır.

d) Türkiye'de yatırımları teşvik amacıyla tanınan vergi indirim, muafiyet ve istisnaları dolayısıyla, Türkiye'de mukim bir şirketin ödediği temettüler üzerinden, Türkiye'de doğan faiz üzerinden veya Türkiye'de elde edilen gayrimaddi hak bedeli üzerinden gerçekte alınan Türk vergisi, Türkiye'nin sırasıyla 10 uncu Maddenin 2 nci fıkrasının a) ve b) bentleri, 11 inci Maddenin 2 nci fıkrası ve 12 ncı Maddenin 2 nci fıkrasına göre alabileceği vergiden daha düşük olursa, bu takdirde, sözkonusu temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden Türkiye'de ödenen verginin, bahsedilen hükümlerde öngörülen oranlarda ödendiği kabul edilecektir. Bununla beraber, eğer Türk mevzuatına göre, daha önce bahsedilen temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedellerine uygulanan genel vergi oranları, bu bentte bahsedilen vergi oranlarından daha aşağı düşürülürse, bu bendin amaçları yönünden bu düşük oranlar uygulanacaktır.

Bu bent hükümleri, bu Anlaşmanın etkin hale geldiği tarihi takip eden on yıllık bir süre için uygulanacaktır. Bu süre, yetkili makamlar arasında karşılıklı anlaşmayla uzatılabilir.

3. Devletlerden birinin bir mukimi, 13 üncü Maddenin 6 ncı fıkrası gereğince diğer Devlette vergilendirilebilen bir sermaye değer artış kazancı elde ettiğinde, bu diğer Devlet söz-konusu kazanç üzerinden alacağı vergiden, sözkonusu kazanç için ilk bahsedilen Devlette alınan vergiye eşit bir miktarın mahsubuna müsaade edecektir.

BÖLÜM V ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 24

AYRIM YAPILMAMASI

1. Devletlerden birinin vatandaşları diğer Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm, 1 inci Madde hükümlerine bakılmaksızın, Devletlerden birinin veya her ikisinin de mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2. 10 uncu Maddenin 5 inci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, Devletlerden birinin bir teşebbüsünün diğer Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bu Anlaşmanın 9 uncu Maddesinin 1 inci fıkrası, 11 inci Maddesinin 8 inci fıkrası veya 12 nci Maddesinin 7 nci fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, Devletlerden birinin bir teşebbüsünün vergi matrahı belirlenirken, bu teşebbüsün diğer Devletin bir mukimine yaptığı faiz, gayrimaddi hak bedeli şeklindeki ödemelerle diğer ödemeler, bu ödemeler sanki ilk bahsedilen Devletin bu mukimine yapılmış gibi aynı şekilde indirilebilecektir.

4. Devletlerden birinin diğer Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bu Maddenin hükümleri, Devletlerden birinin kendi mukimlerine şahsi ve ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

Madde 25

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Devletlerden birinin bir kişisi, Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin milli mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Devletin yetkili makamına arzedebilir. Bu kişinin durumu 24 üncü Maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, o zaman vatandaşı olduğu Devletin yetkili makamına başvurabilir.

2. Sözkonusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşmadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir. Varılan anlaşma, Devletlerin iç mevzuatlarında yer alan süre kısıtlamalarına bakılmaksızın uygulanacaktır.

3. Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Aynı zamanda, bu Anlaşmada çözüme kavuşturulamamış durumlardan kaynaklanan çifte vergilemenin ortadan kaldırılması içinde birbirlerine danışabilirler.

4. Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler.

Madde 26

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Devletlerin yetkili makamları bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri; bunun yanısıra, bu Anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci Maddeyle sınırlı değildir. Devletlerden biri tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya cebri icra ya da cezasıyla veya bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara, adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil, verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette Devletlerden birini:

- a) Kendinin veya diğer Devletin mevzuatına veya idari alışkanlıklarına uymayacak idari önlemler alma;
 - b) Kendinin veya diğer Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
 - c) Herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme;
- yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 27

DİPLOMASİ VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

1. Bu Anlaşma hükümleri, diplomasi ve konsolosluk memurlarının devletler hukukunun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir. Bununla beraber bu Anlaşma, Devletlerden birinde bulunan ve o Devlet mukimlerinin gelir üzerinden ödenecek vergiler yönünden tabi oldukları mükellefiyetlere aynen tabi olmayan, uluslararası organizasyonlara, bunların organ ve memurlarına ve bir üçüncü Devletin diplomatik veya konsolosluk misyon üyelerine uygulanmayacaktır.

2. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, Devletlerden birinin diplomatik veya konsolosluk misyon üyesi olup, diğer Devlette veya bir üçüncü Devlette bulunan ve gönderen Devletin vatandaşı olan gerçek kişiler, eğer gönderen Devlet mukimlerinin gelir üzerinden ödenecek vergiler yönünden tabi oldukları mükellefiyetlere orada aynen tabi tutulurlarsa, bu takdirde gönderen Devletin mukimi kabul olunacaklardır.

Madde 28

HÜKÜMRANLIK GENİŞLEMESİ

1. Bu Anlaşma tümüyle veya gerekli görülebilecek değişikliklerle, bu Anlaşmanın uygulandığı vergilere önemli ölçüde benzer nitelikte vergiler alan ve Avrupa'da yer almayan, Hollanda Krallığı kısmına genişletilebilir. Böyle bir genişleme, diplomatik yollarla nota teati-siyle anlaşmaya bağlanan ve ayrıntıları belirtilen değişikliklere ve şartlara, yürürlükden kalkma şartları da dahil, tabi olacak ve sözkonusu tarihten itibaren hüküm ifade edecektir.

2. Aksine anlaşma olmadığı takdirde, bu Anlaşmanın yürürlükten kaldırılması, bu Anlaşmayı, bu Madde gereğince genişletildiği Hollanda Krallığı kısmı için de yürürlükten kaldırmayacaktır.

2. Gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelirin 12 nci Maddede ele alınan gelir unsurlarını kapsamına almadığı anlaşılmaktadır.

V. 7 nci Maddeye İlâve

1. 7 nci Maddenin 1 inci fıkrası yönünden, bir işyerinden yapılan mal veya ticari eşya satışının aynısı veya benzerinin gerçekleştirilmesinden veya diğer ticari faaliyetlerin aynısı veya benzerinin yürütülmesinden elde edilen kazanç, bu işyerine atfedilebilir. Ancak bunun için bu işleme, işyerinin bulunduğu Devlette vergiden kaçınma amacıyla başvurulduğunun kanıtlanması gerekir.

2. 7 nci Maddenin 1 ve 2 nci fıkraları yönünden, Devletlerden birinin bir teşebbüsü diğer Devlette yeralan bir işyeri vasıtasıyla mal veya ticari eşya sattığında veya ticari faaliyette bulunduğu, bu işyerinin kazancı, bu teşebbüsün elde ettiği toplam hasılat üzerinden belirlenmeyecek; fakat yalnız bu işyerinin, bu türden satış veya ticari faaliyete dayalı gerçek faaliyetlerinden kaynaklanan hasılatla göre belirlenecektir. Özellikle sanayi, ticari veya bilimsel teçhizat veya tesisler ile bayındırlık işlerine ilişkin araştırma, tedarik, montaj veya inşaa mukavelelerinde, teşebbüs bir işyerine sahip olursa, sözkonusu işyerinin kazancı mukavelenin toplam tutarı üzerinden hesaplanmayacak; fakat işyerinin bulunduğu Devlette bu işyerinin fiilen yürüttüğü mukavele kısmı üzerinden hesaplanacaktır. Teşebbüsün genel merkezinin fiilen yürüttüğü mukavele kısmına ilişkin olan kazanç, yalnızca bu teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilebilecektir.

3. 7 nci Maddenin 3 üncü fıkrası yönünden, bir işyerinin kazancı belirlenirken, teşebbüsün ana merkezinin veya yurt dışında bulunan diğer işyerlerinin zarar veya masraflarına kısmen veya tamamen kaılmak üzere yapılan faiz, gayrimaddi hak bedeli, komisyon ödemelerinin veya diğer benzeri ödemelerin gider olarak indirilmesine müsaade edilmeyecektir. Bununla beraber, sözkonusu işyeri, Anlaşmanın 7'nci Maddesinin 3'üncü fıkrası çerçevesinde, amaçlarına uygun düşen faiz, gayrimaddi hak bedeli, komisyon niteliğindeki ödemeleri veya diğer benzeri ödemeleri (araştırma, geliştirme masrafları dahil) gider olarak indirebilir.

VI. 9 uncu Maddeye İlâve

9 uncu Maddenin 1 inci fıkrası yönünden, bağımlı teşebbüslerin yönetim ve genel idare giderlerini, teknik ve ticari giderleri, araştırma ve geliştirme harcamalarını ve diğer benzeri harcamaları paylaşmak için veya paylaşmaya dayalı olarak yaptıkları maliyet paylaşımı anlaşmaları veya genel hizmet anlaşmaları gibi düzenlemelerin kendi başlarına sözkonusu fıkrada kastedilen durumu oluşturmayacağı hususu anlaşılmaktadır.

VII. 10 uncu Maddeye İlâve

10 uncu Maddenin 4 üncü fıkrası yönünden, Türkiye için temettülerin yatırım fonu ve yatırım ortaklıklarından elde edilen gelirleri de kapsayacağı anlaşılmaktadır.

VIII. 10, 11 ve 12 nci Maddelere İlâve

Kaynakta alınan vergi, 10, 11 ve 12 nci Madde hükümleri gereğince alınması gereken vergi miktarından fazla olduğunda, fazla verginin iadesine ilişkin müracaatlar vergiyi alan Devletin yetkili makamına, bu Devletin milli mevzuatında öngörülen süreler içinde yapılmalıdır.

IX. 10 ve 23 üncü Maddelere İlâve

10 uncu Maddenin 2 nci fıkrasının a) bendi hükümlerinden sapma olarak, Hollanda Kurumlar Vergisi Kanunu ve ilerideki değişiklikler gereğince, Hollanda'da mukim bir şirket Türkiye'de mukim bir şirketten elde ettiği temettüler dolayısıyla Hollanda Kurumlar Vergisine tabi tutulmadığı sürece, sözkonusu bentte öngörülen oranlar aşağıdaki oranlara indirilecektir:

- Türkiye'de mukim bir şirketin ödediği temettüler yönünden yüzde 10'a ve
- Hollanda'da mukim bir şirketin ödediği temettüler yönünden yüzde 5'e.

Böyle bir durumda, 23 üncü Maddenin 2 nci fıkrasının d) bendi hükümleri de aynı şekilde uygulanacaktır.

X. 12 nci Maddeye İlâve

Bağımsız faaliyetlerin icrası (hizmet tedarikleri dahil) dolayısıyla elde edilen menfaatlerin 12 nci Maddenin 4 üncü fıkrasındaki anlamda bir gayrimaddi hak bedeli olmadığı hususunda anlaşılmıştır.

XI. 12 ve 13 üncü Maddelere İlâve

Bu Anlaşmanın 12 ve 13 üncü Maddeleri yönünden şu husus anlaşılmaktadır. 12 nci Maddenin 4 üncü fıkrasında belirtilen bir varlığın devri dolayısıyla yapılan ödemelere, bu ödemelerin, sözkonusu varlığın gerçekten de devredildiği için yapıldığı ispat edilmedikçe 12 nci madde hükümleri uygulanacaktır. Bu husus ispat edilirse 13 üncü Madde hükümleri uygulanacaktır.

XII. 14 üncü Maddeye İlâve

14 üncü Maddenin 3 üncü fıkrasının b) bendi yönünden, sözkonusu benitte öngörülen sürelerin uygulanmasında yalnızca bağlantılı faaliyetler dikkate alınacaktır. Bununla beraber, karakter itibariyle birbiriyle ilgisi olmayan faaliyetler, bağlantılı faaliyetler olarak kabul edilmeyecektir.

XIII. 16 ncı Maddeye İlâve

Bir Hollanda şirketinin "bestuurder" veya "commissaris" inin, hissedarlar genel kurulunun veya sözkonusu şirketin bir başka yetkili makamının tayin ettiği ve şirketin genel yönetimeyle ve denetiminden sözkonusu kişiler olduğu anlaşılmaktadır.

XIV. 23 üncü Maddeye İlâve

23 üncü Maddenin 1 inci fıkrasının a) bendi hükümlerinin temettüler yönünden uygulanmasına, yalnızca Hollanda Kurumlar Vergisi Kanunu ile buna ilişkin muhtemel değişiklik hükümleri, Hollanda'da mukim şirketlere, Türkiye'de mukim şirketlerden elde ettikleri temettüler için Hollanda Kurumlar Vergisi ödememe hakkını tanıdığı sürece devam edileceği anlaşılmaktadır.

XV. 24 üncü Maddeye İlâve

24 üncü Maddenin 1 inci fıkrasında bahsedilen "aynı koşullarda" ifadesinden, olağan vergi kanunlarının ve düzenlemelerinin uygulanması açısından hukuken ve gerçekte önemli ölçüde benzer koşullarda yerleşik vergi mükelleflerinin (gerçek kişilerin, tüzel kişilerin, ortaklıklarının ve derneklerin) kastedildiği anlaşılmaktadır.

Diğer hususların yanı sıra bu husus, üçüncü bir Devlette mukim olan Devletlerden birinin vatandaşının diğer Devlette iş yapması halinde, üçüncü bir Devlette mukim olan diğer Devlet vatandaşlarının bu diğer Devlette iş yaparken tabi tutuldukları veya tabi tutulabilecekleri vergilemenin ve buna bağlı mükellefiyetlerin aynısına tabi tutulacakları anlamına gelmektedir.

XVI. 25 inci Maddeye İlâve

25 inci Maddenin 2 nci fıkrasının Türkiye'deki uygulaması yönünden, vergi idaresi karşılıklı anlaşma sonucunu vergi mükellefine tebliğ ettikten sonra, vergi mükellefinin, sözkonusu karşılıklı anlaşmadan kaynaklanan vergi idaresini bir yıl içinde talep etmek durumunda olduğu anlaşılmaktadır.

XVII. 26 ncı Maddeye İlâve

26 ncı Maddenin 1 inci fıkrası yönünden, Türkiye Cumhuriyeti 20 Nisan 1959 tarihli Adli Hususlarda Karşılıklı Yardımlaşmaya İlişkin Avrupa Sözleşmesine ait 17 Mart 1978 tarihli katma protokolu imzalamadığı sürece, 26 ncı Maddenin 1 inci fıkrası hükümlerinin cezalandırma için ihtiyaç duyulan bilgiler açısından çalışmayacağı anlaşılmaktadır.

BU HUSUSLARA TEYİDEN, tam yetkili temsilciler, bu Protokolü İmzaladılar.

Örnekler halinde Ankara'da 27 Mart 1986 tarihinde İngilizce dilinde düzenlenmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

Kaya ERDEM

HOLLANDA KRALLIĞI
HÜKÜMETİ ADINA

Van AARDENNE